

Sygn. akt I C 1186/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: Stażysta Michał Ożóg

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 r. na rozprawie sprawy

z powództwa J. K. (1)

przeciwko H. H. (1)

o wydanie i zapłatę

1. nakazuje pozwanej H. H. (1), aby wydała powodowi J. K. (1):
 - a) ciągnik marki U. (...) albo zapłaciła mu kwotę 3140 zł (trzy tysiące sto czterdzieści złotych),
 - b) samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) albo zapłaciła mu kwotę 630 zł (sześćset trzydzieści złotych),
 - c) motorower Q. nr rej. (...) albo zapłaciła mu kwotę 880 zł (osiemset osiemdziesiąt złotych),
 - d) rozrzutnik obornika albo zapłaciła mu kwotę 1770 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt złotych),
 - e) tur do ciągnika albo zapłaciła mu kwotę 1340 zł (tysiąc trzysta czterdzieści złotych),
2. zasądza od pozwanej H. H. (1) na rzecz powoda J. K. (1) kwotę 2200 zł (dwa tysiące dwieście złotych),
3. dalej idące powództwo oddala,
4. zasądza od pozwanej H. H. (1) na rzecz powoda J. K. (1) kwotę 2469 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania,
5. przyznaje Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. (1) kwotę 5904 zł, którą nakazuje wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa tytułem czynności sprawowanych z urzędu dla pozwanej H. H. (1),
6. zasądza na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu od powoda J. K. (1) kwotę 1070,85 zł, a od pozwanej H. H. (1) kwotę 744,15 zł tytułem nieopłaconych kosztów opinii biegłego.

I C 1186/16

UZASADNIENIE

J. K. (2) wystąpił przeciwko H. H. (1) z powództwem o nakazanie wydania powodowi:

- ciągnika marki U. (...), alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 5.500 zł,

- samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.800 zł,
- motoroweru marki Q. nr rej. (...), alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.550 zł,
- rozrzutnika obornika, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.950,- zł,
- tura do ciągnika alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.750,- zł,
- krowy koloru biało-czerwonego nr kolczyka (...) alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 4.000 zł,
- owiec (baranów) w ilości 17 sztuk, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 2.200 zł,
- świń w ilości 3 sztuk, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.250 zł,
- pastucha ogrodzeniowego dla owiec, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 600 zł,
- spawarka „samoróbka” koloru czarnego na wysokie napięcie, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 250,- zł,
- spawarki na niskie napięcie koloru niebieskiego, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 280,- zł,
- złotego łańcuszka, alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 550 zł,
- telefonu komórkowego marki N. (...) C. alternatywnie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 350 zł,

nadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 2.200 zł tytułem zebranych plonów zboża z 1 ha 20 arów gruntów rolnych oraz nakazanie wydania przez pozwaną na rzecz powoda przedmiotów osobistych (dokumentów) po zmarłym H. K. (1): paszportu, książeczki oszczędnościowej, paszportu bydła, prawo jazdy, dokumentów urzędowych i notarialnych, świadectw szkolnych.

Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania wg norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa prawnego.

J. K. (2) argumentował, iż na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z 13.05.2015 r. powód wraz z rodzeństwem i matką, nabył spadek po H. K. (1). W ramach postępowania spadkowego prowadzonego w sprawie I Ns 602/13 pozwana, będąca konkubiną zmarłego H. K. (1), przedłożyła fałszywy testament, który został zakwestionowany przez biegłego grafologa. Bezpośrednio po śmierci H. K. (1), pozwana zawłaszczyła przedmioty spadkowe, w tym także inwentarz żywy (krowy, świnię, owce) na łączną kwotę 24.130 zł, a nawet dokonała sprzedaży niektórych przedmiotów, co powód ustalił w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w K.. Pozwana zabrała także dokumenty osobiste i urzędowe H. K. (1), których zwrotu powód się domaga. Powód nie jest dokładnie zorientowany które przedmioty pozwana zbyła a które są jeszcze w jej posiadaniu. Z tych przyczyn powód sformułował pozew alternatywnie, żądając zwrotu przywłaszczonych przez pozwaną przedmiotów bądź w wypadku ich zbycia - zasądzenia ich równowartości. Powód skierował do organów ścigania doniesienie o przywłaszczenie przedmiotów wchodzących w skład masy spadkowej przez H. H. (1), jednakże odnośne postępowania zostały przez te organy umorzone. Powód uprzednio wezwał pozwaną do wydania wszystkich składników majątku po zmarłym bracie H. K. (1), jednakże bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew, H. H. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

H. H. (1) podniosła, iż ciągnik marki U. został zakupiony w okresie wspólnego zamieszkiwania ww. i H. K. (1) za środki finansowe pozwanej. Wskazała też, że samochód osobowy marki F. (...) oraz motorower zostały przez H. K.

(1) zbyte na rzecz H. H. (1) na mocy umów z dnia 17.03.2013 r. Wedle stanowiska ww. rozrzutnik do obornika i tur do ciągnika stanowiły wyposażenie gospodarstwa rolnego pozwanej jeszcze przed zamieszkaniem w domu H. H. (1) H. K. (1) i zostały nabyte przez matkę pozwanej. H. H. (1) podniosła, iż krowa nie stanowiła własności H. K. (1), zaś owce i świny zostały zakupione przez pozwaną, jedynie wypasały się na posesji H. K. (1). Pozwana oświadczyła, iż nie posiada wiedzy o stanowiących rzekomą własność H. K. (1) rzeczach ruchomych tj. pastuch ogrodzeniowy, dwie spawarki, złoty łańcuszek, telefon komórkowy. Pozwana podniosła, iż w roku 2012 i 2013 poniosła koszty związane z uprawą roli o powierzchni 1,02 ha, należącej do H. K. (1). Z uwagi na powyższe, H. H. (1) uznała za uzasadnione do przejęcia w posiadanie zebranych z ww. arealów plonów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. K. (1) był właścicielem gospodarstwa rolnego po swoich rodzicach o powierzchni ponad 1 ha położonego w M.. Ww. był zarejestrowany w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa pod nr identyfikacyjnym (...), jako producent rolny. H. K. (1) posiadał jedną sztukę bydła o nr (...). H. K. (1) nigdy nie zarejestrował owiec w systemie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

dowody:

zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:49:54-00:53:05) – k111-112, zeznania świadka M. C. (1) (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:39:36-:00:40:03) – k137-138, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:15:13-00:16:19, 00:23:24-00:24:01) – k161-163, pismo (...) z dnia 18.07.2013r. – akta 2 Ds. 398/14 karta 20 – załącznik do akt, pismo PIW z dnia 26.07.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 karta 33– załącznik do akt

W roku 2008 H. K. (1) zawarł znajomość z H. H. (1). W dalszym okresie czasu, ww. zamieszkał z pozwaną w jej domu położonym w miejscowości P.. Przez okres kilku lat H. K. (1) i H. H. (1) prowadzili wspólne gospodarstwo domowe.

dowody:

przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:57:00-00:57:48) – k161-163, protokół przesłuchania świadka H. H. z dnia 26.07.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

A. K. (2) nabył na terenie Niemiec samochód osobowy marki F. (...). Pojazd został przekazany H. K. (1), który dokonał jego rejestracji na terenie Polski. W dowodzie rejestracyjnym pojazdu figurował H. K. (1).

dowody:

zeznania świadka A. K. (2) – k99-100, zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:35:42 – 00:36:09, 00:48:09-00:48:54) – k111-112, pismo z dnia 9.04.2013r., pokwitowanie –k123 zeznania świadka G. J. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:18:00-00:18:13) – k137-138, zeznania świadka M. C. (1) (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:37:45-00:37:55) – k137-138, zeznania świadka P. S. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:18:17-01:19:01) – k140-142, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:05:38-00:06:25) – k161-163, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:47:08-00:48:00) – k161-163, pismo z dnia 15.04.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 karta 72-73– załącznik do akt, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu karta 74- akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

W 2009 lub 2010 r. A. K. (2) przekazał H. K. (1) w darowiźnie motorower marki Q. nabyty w Niemczech. Pojazd został zarejestrowany w Polsce pod nr rej. (...)

dowody:

zeznania świadka A. K. (2) – k99-100, zeznania świadka R. B. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:18:00) – k110-111, zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:35:27 – 00:35:42, 00:48:09-00:48:54) – k111-112, zeznania świadka G. J. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:18:29-00:18:44) – k137-138, zeznania

świadka M. C. (1) (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:37:55-00:38:05) – k137-138, zeznania świadka P. S. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:19:28-01:19:50) – k140-142, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:07:40-00:08:54) – k161-163, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:48:00-00:48:39) – k161-163, uzupełniające przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 27.03.2018r.: 00:19:02-00:20:39)

Dnia 2.08.2010 r. na mocy umowy sprzedaży pojazdu, A. K. (3) zbył na rzecz H. K. (1) ciągnik (...), rok produkcji 1967 za kwotę 900 zł. Ciągnik był niesprawny, wymagał generalnego remontu. Został przyholowany do miejsca zamieszkania H. K. (1) przez M. C. (1). H. K. (1) uregulował na rzecz M. C. (1) należność z tytułu wykonanej usługi. H. K. (1) dokonał naprawy ciągnika i użytkował go w swoim gospodarstwie rolnym w M..

dowody: umowa sprzedaży pojazdu z dnia 2.08.2010 r. – k91, zeznania świadka A. K. (2) – k99-100, zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:31:10 – 00:34:14) – k111-112, zeznania świadka G. J. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:17:29-00:18:00) – k137-138, zeznania świadka M. C. (1) (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:30:47-00:37:07, 00:41:47-00:43:49) – k137-138, zeznania świadka P. S. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:14:55-01:15:51, 01:39:44-01:40:48) – k140-142, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:04:18-00:05:38) – k161-163, uzupełniające przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 27.03.2018r.: 00:16:41-00:18:38)

H. K. (1) nabył od G. K. tur do ciągnika za kwotę 1.950 zł. H. K. (1) doposażył ciągnik (...)w ww. tur. H. K. (1) zakupił także rozrzutnik obornika w P. od J. K. (3). H. H. (1) jest w posiadaniu spawarki. W chwili śmierci H. K. (1), spawarka była niesprawna, uległa spaleni.

dowody: zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:34:55-00:35:27, 00:36:19 – 00:37:04) – k111-112, zeznania świadka G. J. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.: 00:18:44-00:19:08) – k137-138, zeznania świadka P. S. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:16:48-01:17:42, 01:28:22-01:28:35) – k140-142, zeznania świadka P. H. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:56:49-01:57:04, 02:07:37-02:07:37) – k142-143, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.: 00:08:54-00:09:46, 00:11:26-00:12:29) – k161-163, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:48:39-00:49:32, 00:54:28-00:55:08) – 163-164, protokół przesłuchania świadka G. K. z dnia 6.08.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 karta 77– załącznik do akt

W dniu 7.04.2011 r. H. K. (1) zawarł umowę o pracę sezonową wykonywaną poza granicami kraju. H. K. (1) podjął także zatrudnienie w Polsce w charakterze pracownika ochrony fizycznej. Decyzją z dnia 18.01.2013 r. nr (...)5010.1.2013 Wójt Gminy C. przyznał H. K. (1) zasiłek stały od dnia 1.01.2013r. do dnia 31.01.2015r. w kwocie 529 zł miesięcznie.

dowody: postanowienie z dnia 17.06.2009r. – k92, umowa o pracę sezonową z dnia 7.04.2011r. – k93-95, zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:52:30 – 00:53:05) – k111-112, pismo z dnia 12.05.2009r. – k126, orzeczenie lekarskie nr 59/09 – k129, zeznania świadka M. C. (1) (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:00:35:17-00:35:50, 00:40:03-00:41:10) – k137-138, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:24:01-00:24:48) – k161-163, pismo z dnia 12.04.2009r. – k126, decyzja z dnia 18.01.2013r. – k127

W dniu 15.10.2012r. został sporządzony testament, w którym, jako testatora wskazano H. K. (1), zaś jako spadkobierczynię - H. H. (1). Figurujący pod treścią rozrządzenia na wypadek śmierci podpis nie został nakreślony przez H. K. (1).

dowody:

ekspertyza pismoznawcza z dnia 15.10.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

W dniu 17.03.2013r. sporządzone zostały dwie umowy kupna – sprzedaży, w których jako sprzedający, został wskazany H. K. (1), a jako kupująca – H. H. (1). Przedmiotem umów były: samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) oraz

motorower marki (...) o nr rej. (...). Widniejące na umowach podpisy sprzedającego nie zostały nakreślone przez H. K. (1).

dowody:

zeznania świadka A. N. z dnia 23.08.2013r. - akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt, ekspertyza pismoznawcza z dnia 15.10.2013r. karta 106-119 - akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

W dniu 5.07.2013 r. funkcjonariusze Policji z Komisariatu Policji w K. wszczęli dochodzenie w sprawie mającej miejsce w okresie od dnia 2.07.2013 r. do dnia 3.07.2013r. kradzieży przez nieznanego sprawcę z ternu posesji przy ul. (...) trzody w postaci 10 sztuk baranów o łącznej wartości 1.500 zł na szkodę J. K. (2).

dowody:

pismo KP w K.z dnia 5.07.2013 r. – k88-89

W dniu 22.07.2013 r. funkcjonariusze Policji z Komisariatu Policji w K. wszczęli dochodzenie w sprawie przywłaszczenia przez H. H. (1) w okresie od dnia 30.04.2013 r. – do dnia 19.06.2013 r. mienia po zmarłym konkubencie H. K. (1) w postaci: ciągnika rolniczego marki U. (...), samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...), rozrzutnika obornika, skutera, tura do ciągnika oraz zwierząt w postaci 1 sztuki bydła, 17 sztuk owiec, 3 sztuk świń o wartości 12.400 zł, działając na szkodę uprawionych spadkobierców tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. Dochodzenie w ww. sprawie zostało umorzone, a to postanowieniem z dnia 27.12.2013 r. i z dnia 15.04.2016 r., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

dowody:

pismo KP wK.z dnia 22.07.2013r. – k30, postanowienie z dnia 27.12.2013r. – k31-32, postanowienie z dnia 15.04.2016r. – k35-35

Postanowieniem z dnia 27.12.2013r. funkcjonariusze Komisariatu Policji w K. umorzyli dochodzenie w sprawie podrobienia podpisu H. K. (1) w nieustalonym miejscu przez nieznaną osobą na dokumentach stanowiących umowy kupna – sprzedaży samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) w okresie od dnia 17.03.2013r. do dnia 14.05.2013r. oraz motoroweru marki (...) o nr rej. (...) w okresie od dnia 17.03.2013r. do dnia 17.05.2013r., a także dokumencie pt. (...) dnia 15.10..2012 r., tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

dowody:

postanowienie z dnia 27.12.2013r. – k36-37

Pismem z dnia 20.05.2013 r. pełnomocnik J. K. (2) zwrócił się do pozwanej o: udostępnienie pomieszczeń, w których zamieszkiwał, lub które zajmował H. K. (1) oraz o wydanie rzeczy osobistych zmarłego, w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Pismem z dnia 3.06.2013r. pełnomocnik powoda wezwał H. H. (1) do wydania: ciągnika rolniczego marki U., samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...), rozrzutnika obornika, skutera, tura do ciągnika, motoroweru marki R., dokumentów dotyczących ww. urządzeń oraz zwierząt w postaci: rocznej jałówki, 17 sztuk owiec i 3 sztuk świń, w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma.

dowody:

pismo z dnia 20.05.2013r. – k47-48, pismo z dnia 3.06.2013r. – k50

Postanowieniem z dnia 30.06.2014 r. funkcjonariusze Komisariatu Policji w K. umorzyli dochodzenie w sprawie przywłaszczenia przez H. H. (1) w okresie od 30.04.2013 r. do 19.06.2013 r. oraz w okresie od 2.07.2013 r. do 3.07.2013 r. trzody w postaci: owiec, świń, jałówki oraz mienia w postaci ciągnika rolniczego, samochodu osobowego i innych

rzeczy ruchomych stanowiących własność zmarłego H. K. (1) na łączną kwotę co najmniej 12.400 zł, tj. o przestępstwo określone w art. 284 § 1 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

dowody:

postanowienie z dnia 30.06.2014 r. – akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

H. K. (1) zmarł dnia 30.04.2013 r. Postanowieniem z dnia 13.05.2015 r., wydanym w sprawie opatrzonej sygn. akt I Ns 602/13, Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu stwierdził, że spadek po H. K. (1) na podstawie ustawy nabyli: matka A. K. (4) w 4/8 częściach oraz: brat J. K. (2), brat F. K., brat A. K. (2), siostra C. R. po 1/8 części każde z nich.

dowody:

postanowienie z dnia 13.05.2015 r. – akta I Ns 602/13 – załącznik do akt, odpis skrócony aktu zgonu H. K. (1) - akta 2 Ds. 398/14 – załącznik do akt

Pismem z dnia 23.01.2016 r. działając w imieniu własnym oraz jako pełnomocnik pozostałych spadkobierców H. K. (1), J. K. (2) wezwał H. H. (1) do wydania wszystkich składników majątku zmarłego.

dowody:

pismo z dnia 23.01.2016r. – k38, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:25:35-00:26:24) – k161-163, uzupełniające przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 27.03.2018r.: 00:09:37-00:10:36)

Przez okres 2 lat po śmierci H. K. (1), H. H. (1) użytkowała należące do niego grunty rolne, uprawiając na nich pszenicę. Pozwana zatrzymała dla siebie zbiory z ww. pól uprawnych.

dowody:

zeznania świadka R. B. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:20-28-00:21:03) – k110-111, zeznania świadka P. H. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:58:15-01:59:11) – k142-143, przesłuchanie powoda J. K. (2) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.: 00:16:19-00:16:19, 00:16:59-00:18:49) – k161-163, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:55:38-00:56:20) – 163-164

Aktualnie, na terenie posesji H. H. (1) znajdują się: ciągnik marki U. (...) o wartości 3.140 zł, samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) o wartości 630 zł, motorower marki Q. nr rej. (...) o wartości 880 zł, rozrzutnik obornika o wartości 1.770 , tur do ciągnika o wartości 1.340 zł.

dowody:

zeznania świadka N. S. (e-protokół z dnia 7.03.2017 r.: 00:33:59 – 00:34:31) – k111-112, zeznania świadka P. S. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:43:13-01:44:08) – k140-142, zeznania świadka P. H. (e-protokół z dnia 6.04.2017r.:01:53:47-01:53:58, 02:03:36-02:04:35) – k142-143, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:47:08-00:48:15, 00:49:07-00:49:32) – k163-164, opinia biegłego z dnia 3.01.2018r. – k171-200

H. H. (1) jest właścicielką inwentarza żywego w postaci: koni, krów, świń, owiec i królików. Ww. dokonywała zbytu żywca B. K. prowadzącemu ubojnię.

dowody:

zeznania świadka B. K. (e-protokół z dnia 27.07.2017 r.: 00:10:55-00:17:26, 00:20:53-00:26:55) – k158-159, przesłuchanie pozwanej H. H. (1) (e-protokół z dnia 28.09.2017r.:00:50:29-00:53:57) – k161-163

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części

Powód wywodził swoje roszczenie z normy art. 222 § 1 k.c. żądając wydania rzeczy od pozwanej. Treścią przewidzianego w art. 222 § 1 k.c. roszczenia windykacyjnego, zwanego też roszczeniem wydobywczym (*rei vindicatio*), jest przyznane właścicielowi żądanie wydania oznaczonej rzeczy przez osobę, która włada jego rzeczą. Służy przywróceniu właścicielowi władztwa nad rzeczą, a więc ochronie jednego z podstawowych atrybutów prawa własności. Dlatego obrazowo określa się je jako roszczenie nieposiadającego właściciela przeciwko posiadającemu niewłaścicielowi (por. np. S. Wójcik (w:) System prawa cywilnego, t. II, 1977, s. 475; E. Gniewek, Komentarz, 2001, s. 491; E. Skowrońska-Bocian (w:) K. Pietrzykowski (red.) Komentarz, t. I, 2005, s. 623). Żeby można było mówić o roszczeniu windykacyjnym, muszą być spełnione dwa warunki: po pierwsze, treścią roszczenia jest żądanie wydania rzeczy, po drugie zaś, wynika ono z prawa własności (zob. Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe; A. Kidyba; opubl. Lex 2012).

Istota sporu zogniskowała się wokół tytułu własności do ruchomości stanowiących: ciągnik marki U. (...), samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...), motorower marki Q. nr rej. (...), rozrzutnik obornika, tur do ciągnika, krowę koloru biało-czerwonego nr kolczyka (...), owce (barany) w ilości 17 sztuk, świnie w ilości 3 sztuk, pastucha ogrodzeniowego dla owiec, spawarkę „samoróbka” koloru czarnego na wysokie napięcie, spawarkę na niskie napięcie koloru niebieskiego, złoty łańcuszek, telefon komórkowy marki N. (...) C. oraz dokumenty po zmarłym H. K. (1): paszport, książeczkę oszczędnościową, paszport bydła, prawo jazdy, dokumenty urzędowe i notarialne, świadectwa szkolne. Powód bowiem swoje prawo do ww. rzeczy wywodził z ustawowego spadkobrania po H. K. (1), stwierdzonego prawomocnym postanowieniem sądu z dnia 13.05.2015 r. (I Ns 602/13) oraz udzielonymi przez pozostałych spadkobierców pełnomocnictwami do dochodzenia praw ze spadku na swoją rzecz. Z kolei H. H. (1) zakwestionowała okoliczność przynależenia ww. rzeczy ruchomych do masy spadkowej po H. K. (1), wskazując, iż niektóre z nich nabyła matka pozwanej, część została zakupiona co prawda przez H. K. (1) ale za środki pieniężne pozwanej i na jej użytek, nadto, iż H. K. (1) dokonał zbycia składników majątku w postaci samochodu osobowego oraz motoroweru na rzecz konkubiny w oparciu o zawarte umowy. Pozwana zakwestionowała okoliczność posiadania rzeczy osobistych zmarłego w postaci dokumentów, telefonu komórkowego oraz złotego łańcuszka.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd w głównej mierze oparł się na dowodach z dokumentów urzędowych (w tym także zgromadzonych w aktach dochodzenia 2 Ds. 398/14 oraz aktach tut. sądu o sygn. I Ns 602/13), a nadto na osobowych źródłach informacji w postaci zeznań świadków i przesłuchania stron.

W sprawie bezspornymi były okoliczności, iż H. K. (1) oraz H. H. (1) łączyły więzi osobiste oraz, że H. K. (1) zamieszkiwał w domu pozwanej i prowadził w obrębie jej nieruchomości prace remontowe i gospodarskie. Poza sporem leżały także okoliczności, iż na posesji pozwanej znajdują się rzeczy ruchome w postaci ciągnika marki U. (...), samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...), motoroweru marki Q. nr rej. (...), rozrzutnika obornika oraz tura do ciągnika (okoliczności te zostały przyznane przez pozwaną podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 28.09.2017r.).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków: A. K. (2), N. S., G. J., M. C. (2), P. S. oraz przesłuchania stron wynika jednoznacznie, iż samochód osobowy marki F. (...) został nabyty w Niemczech przez A. K. (2) i przekazany H. K. (1), który dokonał jego rejestracji na terenie Polski. Tytuł prawny H. K. (1) do ww. pojazdu potwierdzają m. in. dokumenty sporządzone przez Komendę Powiatową Policji w R. Wydział Ruchu Drogowego i Starostwo Powiatowe w K. Wydział Komunikacji i Transportu (k. 123), z których wynika, iż w dowodzie rejestracyjnym samochodu marki F. (...) nr rej. (...) figuruje H. K. (1), jako właściciel.

Na podstawie zeznań świadka A. K. (2), sąd ustalił, iż ww. zakupił w Niemczech i oddał bratu H. K. (1) motorower marki Q.. Fakt użytkowania ww. pojazdu przez H. K. (1) potwierdzili świadkowie R. B., N. S., G. J., M. C. (1), P. S., a nadto strony postępowania J. K. (2) i H. H. (1), która nie zaprzeczała iż H. K. (1) był właścicielem obydwu pojazdów.

Uwiarygodniając swoje stanowisko w sprawie, pozwana powołała się na umowę kupna – sprzedaży motoroweru marki Q. nr rej. (...) z dnia 17.03.2013 r. oraz umowę kupna – sprzedaży samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) z

dnia 17.03.2013 r., z treści których wynika, iż H. K. (1) zbył na rzecz H. H. (1) własność wyżej opisanych ruchomości. Sąd nie uznał wskazanych dowodów za wiarygodne. Zważyć należy, iż przeprowadzona w toku dochodzenia w sprawie 2 Ds. 398/14 przez biegłego sądowego ekspertyza pismoznawcza wykazała, iż podpis sprzedającego widniejący pod treścią obu umów nie został nakreślony przez H. K. (2) (karta 106-119). Jednakże składając do akt sprawy ww. umowy niejako sama pozwana przyznała, iż właścicielem (bo sprzedającym) ww. pojazdy jest H. K. (1).

Do pozwu J. K. (2) załączył m.in. umowę umowa sprzedaży pojazdu z dnia 2.08.2010 r., z treści której wynika, iż H. K. (1) nabył od A. K. (3) niesprawny ciągnik (...) rok produkcji 1967 za kwotę 900 zł. Fakt zawarcia powyższej transakcji potwierdził jej naoczny świadek M. C. (1), który dokonał oględzin maszyny rolniczej przed zakupem oraz dokonał jej holu do miejsca zamieszkania H. K. (1). Okoliczność remontu ciągnika oraz jego użytkowania przez H. K. (1) potwierdzili zgodnie świadkowie: A. K. (2), N. S., G. J., P. S. oraz powód J. K. (2). Dalej, na podstawie zeznań świadka G. K. z dnia 6.08.2013r. złożonych w toku dochodzenia w sprawie 2 Ds. 398/14, sąd ustalił, iż H. K. (1) nabył od niego tur do ciągnika za kwotę 1.950 zł. Nadto, wedle zgodnych zeznań świadków (N. S., G. J.), co również przyznała pozwana, H. K. (1) zakupił także rozrzutnik obornika.

Sprzeciwiając się powyższemu, H. H. (1) podniosła, iż ciągnik, tur do ciągnika oraz rozrzutnik obornika zostały nabyte przez H. K. (1) za jej środki pieniężne i na jej użytek. Ww. podniosła, iż H. K. (1) nie dysponował adekwatnym zapleczem finansowym pozwalającym mu na dokonywanie zakupów sprzętu rolniczego, albowiem ww. nie zarabkował, nadto nadużywał alkoholu. Stanowisko pozwanej potwierdzili zeznający w sprawie świadkowie, a to brat pozwanej P. S. i syn pozwanej P. H., podnosząc, iż zmarły nie miał własnych dochodów. Sąd nie dał wiary stanowisku pozwanej w rzeczonych materii i popierającym je zeznaniom ww. świadków. Wartość dowodową zeznań świadków obniża fakt, iż tak P. H., jak i P. S. są osobami spokrewnionymi z pozwaną, zainteresowanymi wynikiem toczącego się postępowania. Powyższe przekłada się na zaniżony stopień obiektywizmu wskazanych osób w ocenie okoliczności zw. z zakupem przez H. K. (1) maszyn rolniczych, a przez to nie może stanowić wiążącego fundamentu budowania stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie. Co więcej, stanowisku pozwanej i relacji świadków przeczy osnowa dokumentów w postaci: postanowienia z dnia 17.06.2009r. Marszałka Województwa (...) (k92), umowy o pracę sezonową z dnia 7.04.2011r. (k93-95), pisma Wojewódzkiego Urzędu Pracy w O. z dnia 12.05.2009r. (k126) oraz orzeczenia lekarskiego nr 59/09 (k129), z których wynika, iż H. K. (1) podejmował się prac sezonowych poza granicami kraju, pracował w Polsce jako ochroniarz oraz, że w roku 2013 został mu przyznany zasiłek stały w kwocie 529 zł miesięcznie. Powyższe okoliczności zgodnie potwierdzili świadkowie: M. C. (1), N. S. oraz powód J. K. (2). Nie może także zejść z pola widzenia, iż zmarły prowadził działalność rolniczą w M., z której to musiał uzyskiwać dochody. Z drugiej strony pozwana nie przedstawiła dowodów potwierdzających przekazanie środków pieniężnych na zakup spornych ruchomości (pokwitowania). Również świadkowie G. K. w przypadku tura oraz M. C. (1) i N. S. w przypadku rozrzutnika i ciągnika potwierdzili bezpośrednie przekazanie przez H. K. (1) środków na zakup urządzenia i osobiste dokonywanie transakcji

Zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną w art. 232 k.p.c. należy przyjąć, że strona postępowania ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Ciężar ten jest ciężarem procesowym i spoczywa na stronach postępowania. Taka interpretacja art. 232 k.p.c., jest zgodna ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 17 grudnia 1996r. I CKU 45/96. W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, iż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż J. K. (2) nie wykazał, iż do masy spadkowej po zmarłym bracie należały: krowa koloru biało-czerwonego o numerze kolczyka (...), owce (ew. barany) w ilości 17 sztuk, świnie w ilości 3 sztuk, pastuch ogrodzeniowy dla owiec, spawarka „samoróbka" koloru czarnego na wysokie napięcie, spawarka na niskie napięcie koloru niebieskiego, złoty łańcuszek, telefon komórkowy marki N. (...) C. oraz przedmioty osobiste

(dokumenty) po zmarłym H. K. (1) w postaci: paszportu, książeczki oszczędnościowej, paszportu bydła, prawo jazdy, dokumentów urzędowych i notarialnych oraz świadectw szkolnych.

Z pisma Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z dnia 18.07.2013 r. (stanowiącego integralną część akt 2 Ds. 398/14) wynika, iż H. K. (1), jako producent rolny o nr indentyfikacyjnym (...), dokonał rejestracji jednej sztuki bydła pod nr ewidencyjnym (...). Zachodzi zatem niespójność pomiędzy wyrażonym w pozwie żądaniem wydania przez H. H. (1) krowy koloru biało-czerwonego o numerze kolczyka (...), owiec (ew. baranów) w ilości 17 sztuk i świń w ilości 3 sztuk. Brak bowiem jakichkolwiek dokumentów potwierdzających posiadanie przez zmarłego większej, aniżeli jedna sztuka, ilości trzody, przy czym nr kolczyka krowy podany przez J. K. (2) nie zgadza się z nr ewidencyjnym wskazanym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Tymczasem przesłuchiwany w sprawie świadek B. K. (prowadzący ubojnię) potwierdził, iż skupował od H. H. (1) żywiec w postaci: koni, krów, świń, owiec i królików. Ww. zeznał, iż każdy zakup został poprzedzony sprawdzeniem stanu własności zbywanego inwentarza i podczas żadnej transakcji nie było wątpliwości co do tytułu prawnego pozwanej do przedmiotu umowy sprzedaży. Również pozostali przesłuchiwani w sprawie świadkowie (R. B., G. J.), nie potrafili jednoznacznie wypowiedzieć się w kwestii własności inwentarza żywego

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, iż w istocie H. K. (1) był właścicielem pastucha ogrodzeniowego dla owiec. Brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających okoliczność posiadania przez H. K. (1), w chwili śmierci, tytułu własności do telefonu komórkowego, złotego łańcuszka i wyżej opisanych dokumentów lub też uprawdopodobniających okoliczność, iż H. H. (1) jest w ich posiadaniu. Z kolei z zeznań H. H. (1) wynika, iż jest ona w posiadaniu dwóch spawarek, z których jedna została przez nią zakupiona, druga zaś, która uległa spaleni ju jeszcze za życia H. K. (2). Brak zaś jakichkolwiek dowodów podważających powyższy, przedstawiony przez pozwaną, stan rzeczy. Tymczasem zobowiązanie podmiotu do wydania ruchomości poprzedzone być musi stwierdzeniem, że ruchomość tę podmiot ten posiada i ma fizyczną możliwość jej zwrotu. Brak zatem dowodów potwierdzających własność wskazanych przedmiotów (pkt 9-13 żądania pozwu oraz przedmioty osobiste) przysługujących H. K. (1), z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika również, czy przedmioty te w dacie otwarcia spadku istniały, czy pozwana znalazła się w ich posiadaniu, czy nie uległy one zniszczeniu lub przypadkowemu zagubieniu jeszcze za życia H. K. (1).

Za chybiony należało uznać zarzut pozwanej zasiedzenia ruchomości stanowiących własność H. K. (1) a pozostających w posiadaniu H. H. (1). Do nabycia w drodze zasiedzenia prawa własności ruchomości (art. 174 kc) konieczne jest łączne spełnienie trzech przesłanek, tj. samoistnego posiadania rzeczy, upływu określonego w ustawie czasu oraz istnienia dobrej wiary przez cały okres posiadania, przy braku ustawowego zakazu nabycia określonej rzeczy przez zasiedzenie. W dobrej wierze jest samoistny posiadacz rzeczy ruchomej, który wszedł w jej posiadanie nie tylko będąc przekonany o nabyciu własności rzeczy ruchomej od osoby uprawnionej, ale także gdy takie jego przekonanie było zarazem usprawiedliwione konkretnymi okolicznościami.

Nie można uznać pozwanej za posiadacza samoistnego będącego w dobrej wierze. Charakter samoistnego posiadania w dobrej wierze wyłącza okoliczność wykluczenia sukcesji prawnej H. H. (1) po H. K. (1) w drodze dziedziczenia (testament z dnia 15.10.2012r., jako nieopatrzonej podpisem H. K. (1) został uznany za nieważny).

Do zasiedzenia własności rzeczy ruchomej prowadzi tylko posiadanie samoistne, ale niektóre sposoby wejścia w posiadanie rzeczy ruchomej wykluczają jej zasiedzenie. Takim sposobem, z uwagi na przesłankę dobrej wiary posiadacza samoistnego, jest w szczególności samowolne zawładnięcie rzeczą ruchomą.

Inaczej niż w wypadku zasiedzenia nieruchomości dobra wiara stanowi niezbędną przesłankę nabycia w tej drodze własności rzeczy ruchomej. W dobrej wierze jest posiadacz samoistny, który jest przeświadczony, że służy mu prawo własności do rzeczy, a to jego przekonanie jest usprawiedliwione okolicznościami. Pozwanej nie można zatem traktować jako posiadacza w dobrej wierze. Z drugiej strony należy zwrócić uwagę na pewną sprzeczność w stanowisku pozwanej - zarzutu zasiedzenia nie może podnosić właściciel, skoro więc pozwana twierdzi, że jest właścicielem to nie może powoływać się na zasiedzenie.

Skonstruowane w treści pozwu żądanie ma charakter alternatywny, albowiem powód domagał się wydania rzeczy ruchomych enumeratywnie w pozwie wymienionych bądź też zapłaty ich równowartości. Powyższe oznacza, iż to sama pozwana, w przypadku uwzględnienia powództwa, miałaby prawo wyboru, które ze świadczeń chce spełnić.

Art. 232 k.p.c. przewiduje sytuację, w której sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Jednak mamy tu do czynienia z fakultatywnością a nie obligatoryjnością zachowania się organu procesowego. Sąd Najwyższy, w wyroku z dnia 14.12.2000 r. (I CKN 661/00, OSP 7-8/2001, poz. 116) stwierdził, iż dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu, co oznacza, że tylko w wyjątkowych wypadkach może zostać uznane za obowiązek, którego naruszenie jest zarzucalne procesowo. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 17.12.1996 r. (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76) stwierdzając, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest też zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zdaniem Sądu Najwyższego (orzeczenie z dnia 12.12.2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116), inicjatywę dowodową z urzędu można podjąć jedynie w sytuacjach szczególnych, wyjątkowych i stanowi ona jedynie wspierająca uprawnienie sądu. W świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przyjmuje się, iż podjęcie aktywności dowodowej przez sąd może być uzasadnione potrzebą przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego (wyrok SN z dnia 24.11.1999 r. I CKN 223/98, Wokanda 2000/3/7).

Wobec konieczności posłużenia się, w celu ustalenia stanu faktycznego sprawy, wiadomościami charakterystycznymi dla określonej dziedziny wiedzy, sąd, z urzędu, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rolnictwa, wyceny składników majątkowych i ruchomości K. H.. W myśl bowiem art. 278 § 1 k.p.c., w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Nie może zaś budzić wątpliwości, iż wycena maszyn rolniczych oraz pojazdów, wobec wysokiej specyfiki omawianej materii, wymaga specjalnych wiadomości oraz profesjonalnych narzędzi ekonomicznych, jakimi może dysponować tylko biegły specjalizujący się w tematyce wyceny ruchomości (w tym maszyn i urządzeń gospodarskich).

W dniu 3.01.2018 r. biegły złożył rzetelną i wyczerpującą opinię, opartą na oględzinach ruchomości objętych żądaniem pozwu oraz metodzie odtworzeniowej. Zgodnie z jej treścią aktualna wartość: ciągnika marki U. (...) wynosi kwotę 3.140 zł, samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) wynosi kwotę 630 zł, motoroweru Q. nr rej. (...) wynosi kwotę 880 zł, rozrzutnika obornika wynosi kwotę 1.770 zł, tura do ciągnika wynosi kwotę 1.340 zł.

W ślad za opinią, w piśmie z dnia 30.01.2018r. (1.02.2018r. – data wpływu do sądu) powód przyjął ustalenia i wartości poczynione przez biegłego. Z uwagi na upływ czasu, licząc od daty wszczęcia postępowania w sprawie, a co za tym idzie, spadek wartości opisanych w pozwie ruchomości, powód wniósł o podniesienie wartości podanych przez biegłego o wskaźnik 50 %. W odpowiedzi na powyższe, pozwana sprzeciwiła się uznaniu stopnia amortyzacji rzeczy ruchomych ocenianych przez biegłego wskazanego przez powoda.

Sąd stanął na stanowisku, iż opinia została wykonana zgodnie ze zleceniem skierowanym do biegłego tj. wskazuje aktualną wartość rynkową składników masy spadkowej po zmarłym H. K. (1), enumeratywnie wyliczonych w pozwie. Tymczasem powód nie przedstawił żadnej ekonomicznej argumentacji (arytmetycznych wyliczeń opartych o obiektywne dane w zakresie amortyzacji środków trwałych, w tym należących do wyposażenia gospodarstwa rolnego) stanowiącego uzasadnienie przyjęcia zużycia ww. ruchomości wymagającego podniesienia ich szacunkowej wartości o wskaźnik 50 %. Z uwagi na powyższe, żądanie J. K. (2) sąd uznał za bezprzedmiotowe i niezasługujące na uwzględnienie.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Natomiast zgodnie z treścią § 2 ww. artykułu, Sąd oceni na tej

samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. Biorąc pod uwagę całokształt ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie, sąd nakazał pozwanej H. H. (1), aby wydała powodowi J. K. (2):

- ciągnik marki U. (...) albo zapłaciła mu kwotę 3.140 zł,
- samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...) albo zapłaciła mu kwotę 630 zł,
- motorower Q. nr rej. (...) albo zapłaciła mu kwotę 880 zł
- rozrzutnik obornika albo zapłaciła mu kwotę 1.770 zł,
- tur do ciągnika albo zapłaciła mu kwotę 1.340 zł,

dalej idące powództwo oddalając (art. 6 k.c.).

Jednocześnie czyniąc zadość roszczeniu wyrażonemu w pkt 14 pozwu, sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.200 zł. W sprawie okolicznością bezsporną było, iż H. H. (1) prowadziła uprawy na roli należącej do zmarłego, pobierając z tego tytułu pożytki (okoliczność tę potwierdził świadek P. H. oraz sama pozwana). Tym samym, spadkobiercy H. K. (1) nie mogli swobodnie rozporządzać wskazaną nieruchomością tzn. zagospodarowywać jej wg swojego uznania, co przekłada się, po ich stronie, na utracony zysk. Zgodnie z opinią biegłego K. H., wartość plonów pszenicy uzyskanych przez H. H. (1) z upraw na powierzchni gruntu 1,2 ha wynosi kwotę 2.850 zł. Ponieważ sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem ani zasądzać ponad żądanie (art. 321 k.p.c.), należało orzec, jak w pkt 2 wyroku.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 100 k.p.c., wedle treści którego, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powództwo zostało uwzględnione w zakresie 41 %. W toku postępowania powód poniósł koszty: 1.207 zł tytułem opłaty sądowej zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego adwokatowi pełnomocnictwa zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 4.800 zł zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokacie z dnia 22 października 2015 r., co daje łącznie sumę 6.024 zł. Z uwagi na powyższe, sąd zasądził od pozwanej H. H. (1) na rzecz powoda J. K. (2) kwotę 2.469 zł (6.024 zł x 41%) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

Jednocześnie sąd przyznał Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. (1) kwotę 5.904 zł (wynagrodzenie w kwocie 4.800 zł - § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz podatek VAT w kwocie 1.104 zł), którą nakazuje wypłacić z sum budżetowych Skarbu Państwa tytułem czynności sprawowanych z urzędu dla pozwanej H. H. (1),

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu od powoda J. K. (1) kwotę 1.070,85 zł (1.815 zł – wynagrodzenie biegłego x 59%), a od pozwanej H. H. (1) kwotę 744,15 zł (1.815 zł – wynagrodzenie biegłego x 41%) tytułem nieopłaconych kosztów opinii biegłego.